

løbne Aar ere opkrævede for Overtrædelse af Stempeloven og i Henhold til Lov om Øl- og Brændevinsbeskatning, vise jo allerklest, at man her ikke har at gøre med en haardhændet, chikanøs Skatteforvaltning, men, som jeg sagde, med en mild og lemfældig Forvaltning. De Udtalelser af Direktør Dessau, som jeg nævnedes, pege i samme Retning. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at det ærede Medlem ikke faar nogen ansvarlig Repræsentant for de to Industrier, her særlig er Tale om, Øl- og Spiritusindustrierne, til at gentage disse Beskyldninger eller til overhovedet at udtale noget, som i allerfjerneste Maade kunde ligne disse Angreb. Hvad Toldadministrationen angaar, skal jeg henpege paa, at der nu har verseret en Række Klager fra interesserede Parter for Toldraadet og Toldraadets Appeludvalg, og at jeg ikke kan se, at det har vist sig, at der har været Grund til at klage over uforudnøden Haardhed fra Toldadministrationens Side. Det Forløb, som de indankede Sager have haft, viser, forekommer det mig, tværtimod det modsatte.

Det ærede Medlem angreb mine Udtalelser om, at under Systemskiftet var der afskaffet Skatter paa Erhverv og Forbrug, og det ærede Medlem sagde med megen Patos, at der var ikke afskaffet flere Skatter paa Erhverv og Forbrug end bag paa hans Haand; de vare tværtimod stegne. Det var ikke saaledes, at der var kommet nye direkte Skatter til, og vi saa til Gengæld vare blevne fri for nogle indirekte Skatter, nogle Forbrugsskatter; nej, baade Forbrugs- og direkte Skatter vare stegne. Ikke længe efter stod det ærede Medlem og bebrejdede Venstre i stærke Ord, at vi i stort Omfang havde bortkastet indirekte Skatter. Nu er jeg ikke i Stand til at se, hvorledes disse to Udtalelser i mindste Maade kunne forenes. Det er den første Udtalelse af det ærede Medlem, der er urigtig; den sidste er i alt Fald til en vis Grad rigtig. Det er sandt, at Venstre i ikke ringe Omfang har bortkastet indirekte Skatter, jeg beder det ærede Medlem erindre, at der ved Toldreformen af 1908 blev afskaffet Toldskatter til et saa betydeligt Beløb, som det skete, og jeg beder ham endvidere erindre, at der i 1903 blev afskaffet Hartkornsskatten, som man, hvis man har Lyst, godt kan kalde en Prioritet, noget, hvorom der for øvrigt er megen Uenighed, baade blandt Nationaløkonomer og praktiske finanskyndige, men det kan i alt Fald paa ingen Maade benægtes, at denne Byrde hvilede ensidig paa et bestemt

Erhverv, paa Landbrugserhvervet. Det ærede Medlem sagde, at det var netop de konservative Partiers Stolthed, at de havde i alt Fald sagt til i Tide, og at de havde ingen som helst Del i den vanskelige Finanssituation, Staten var kommen i. Det ærede Medlem kan her kun sigte til et enkelt af de Momenter, der have hidført den vanskelige Finanssituation, nemlig til Skattereformen af 1908. Heller ikke der har det ærede Medlem dogganske Ret. Thi det er en bekendt Sag, at Højre som Parti aldrig har modsat sig en Reform af Toldloven, der førte til en Nettonedgang i Toldskatterne. Vi, som have fulgt Forhandlingerne i Tinget lige fra Estrups Dage, vide jo, at Estrup, om end kun i ringere Grad, og senere Højreregeringer i større Grad gik ind paa, at Toldreformen maatte ende med en Skattonedgang; stundom var det 1 Million, man vilde indrømme, stundom 1½ og stundom 2 Mill. Kr., men Striden mellem dette Ting paa den ene Side og Højreregeringerne og Landsinget paa den anden Side har sædvanlig ikke staaet paa dette, om en Nedgang i den indirekte Beskatning kunde tilstedes eller ikke, men væsentlig paa, hvorledes den skulde tilmaales, og da navnlig paa Spørgsmaalet Beskyttelsestold. Selv ikke paa dette Punkt har det ærede Medlem Ret, men han har jo lysende Uret, hvis vi gaa over til alle de andre Omraader for Lovgivningens Virksomhed, hvorved den nuværende Finanssituation er hidført. Det ærede Medlem vil ikke kunne gøre blot et Forsøg paa at paastaa, at Højre har været imod den stærke Forhøjelse af Lønningenslove, eller at Højre har været imod en betydelig Udvikling af vore Trafikforhold. Han vil ikke kunne paastaa, at Højre har været imod de sociale Love, som ere vedtagne. Selvfølgelig har det ikke været Tilfældet, og Højre har jo, om ikke nu, saa dog til Tider, højlydt rost sig af at have været med til at fremme disse Sager, hvilket jeg ogsaa mener, de i ikke ringe Grad have Ret til. De have gjort deres Arbejde for at fremme dem, og de have ikke paa de Tider, da disse Love bleve givne, rejst de finansielle Betæneligheder, som de nu finde det betimeligt at rejse.

Jeg vender mig saa med nogle Ord til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Det ærede Medlem sagde, at den radikale Finansminister ikke i Handling havde villet være med til at forøge de indirekte Skatter. Det ærede Medlem indrømmede jo, at han havde udtalt sig ret venligt overfor de indirekte Skatter, men hvad